Anul V. Nrul 11 — Prețul unui exemplar 3 Lei — Timişoara 19 Aprilie 1931

Svastica Banatului

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub presidenția D-lui A. C. CUZA.

ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari şi muncitori Lei 160 | Pentru bănci şi fabrici . . Lei 500
Pentru intelectuali . . . . „ 250 | Abonament de sprijin . . . „ 1000
Jugoslavia 260 Dinari — America 4 Dolari

Director-proprietar: ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ŞI ADMINISTRAȚIA: TIMIŞOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Familia Cuza

Domnul Profesor *Gh. Gibănescu*, membru corespondent al Academiei române, a publicat în 1912, o „manografie istorică": „Cuzeşti" (editura Socec) unde stabileşte, pe bază de documente şi acte, istoria acestei familii boiereşti.

Constatăm din această lucrare de mare importanță pentru noi „cuziştii", că un strămoş al Prezidentului nostru suprem, ar fi fost pretendent la scaunul domnesc al Moldovei la 1593, în contra lui Aron Vodă.

In orice caz dela 1630, membri familiei Cuza iau parte importantă în conducerea destinelor Țării lor.

La 1638, visternicelul *Coze* apoi *Dumitraşcu Cuzea*, comis la 1677, clucer la 1691, Bivvel Spătar la 1701 însurat cu Safta, fata sulgerului Toderaşcu Jora, a făcut parte din divanul Moldovii, sub mai mulți domni.

Fete din familia cuzeştilor se măritară cu tineri din cele mai importante familii boiereşti de pe atunci familia stolnicului Lupul *Crupenschi*, a pitarului Moise *Cucoranul*, a lui Toader *Danici*, a jitnicerului *Buzdugan*, a stolnicului *Miclescu* a jitnicerului Matei *Turcul*, a banului Iord. *Milu* a sulgerului *Vârnov*, a medelnicerului *Lupu Roseti* a armaşului *Tudor*, a sulgerului *A. Luca*.

Tineri Cuzeşti se înrudiră rând pe rând cu familiile sulger *Jora* vel logofăt *Miron Costin*, pitar *Răşcanu* paharnic *Adam*, *Costachi*, banul *Nacul*, clucerul *Gh. Şerban Roset*, *Coroi*, *Rosetii-Solescu*, *Ganea*, *de Flondor*, etc.

Domnitorul *Alexandru Ion I. Cuza I. Cuza*, fiul lui *Ion Cuza*, postelnicul, a fost văr cu *Constantin Cuza, magistrat*, fiul clucerului *Gheorghe Cuza* (1780—1835) şi tatăl d-lui *Prof. A. C. Cuza*.

Deci, d. *Prof. A. C. Cuza e nepot de văr al Domnitorului Cuza*.

Constantin Cuza era foarte drag vărului său *Alex. Ion Cuza* şi se pare că avea acelaşi spirit muşcător în care străluceşte şeful nostru suprem căci, de pildă într'o zi scriindu-i o scrisoare viitorului Domn, în franțuzeşte, Const. Cuza l'a ridiculizat că se foloseşte de termeni gallolatini intimidători („en gallo latin intimitive") iar Alexandru Ion Cuza i-a răspuns:

„Cum ai fost în stare tu să crezi, micul meu drag, că aş fi putut avea măcar o clipă gândul să te intimidez" şi numai după câteva cuvinte, îi spune iar, *„vărul meu drag, prea iubitul meu Costache"*, pentru a termina: *„nădăjduind apropiat momentul de a te vedea, rămân devotatul tău văr şi mai ales prietenul tău"*.

Acest *„văr drag, prea iubitul meu Costache"* e tatăl domnului *Prof. A. C. Cuza*, care din căsătoria sa cu Doamna *Maria Ganea* a avut 5 copii.

Cel mai mare e *Prof. G. A. Cuza*, secretarul general al L. A. N. C., născut la 1896 şi căsătorit cu D-ra *Flondor*.

Biserica porunceşte femeilor: să tacă!*)

SF. IOAN HRISOSTOMUL

OMILIA IX
(La Epistola I. Timotei)

„Femeia să se învețe în linişte, cu toată ascultarea. **Nu îngăduiesc femeii nici să învețe pe altul,** nici să stăpânească pe bărbat, ci să stea liniştită. Că Adam s'a zidit întâi, apoi Eva. Şi nu Adam a fost amăgit, ci femeia, amăgită fiind, s'a făcut călcătoare de poruncă. Dar se va mântui prin naştere de fii, dacă stăruieşte, cu deplină înțelepciune, în credință, în dragoste şi în sfințenie" (I Timotei, II. 11—15).

Fericitul Pavel pretinde dela femei o mare cumpătare, multă bună cuviință nu numai în înfățişare şi în vestminte, ci până şi în glas. O femee să nu-şi ridice glasul în biserică, — zice el. Aceasta o spune în epistola către Corinteni, zicând: „că ruşine este femeilor să grăiască în biserică" (I. Corint. XIV, 35); şi tot acolo: „ci să fie plecate, precum şi legea zice. Iar de voesc să se învețe ceva, acasă să-şi întrebe pe bărbații lor" (Id. 35). Dar astăzi lucrurile se petrec deandoasele: ce turburare, ce vuet, ce taifas! Nicăeri nu fac atâta zarvă (ca în biserică); le auzi flecărind aşa cum nici în plața publică, nici în băi nu-şi îngăduesc. Ai zice că vine la biserică ca să-şi petreacă, aşa flecăresc. Aşa că, totul s'a zăpăcit. Nici nu se gândesc, cel puțin, că dacă nu păzesc tăcerea, nimic nu vor învăța din cele ce se cuvine să ştie. Fiindcă, dacă cumva, predica se rosteşte tocmai în toiul unui taifas început, şi nimeni nu ascultă pe vorbitor, ce folos de predică? Femeia până într'atâta trebue să tacă, încât după cum grăeşte Scriptura, în biserică ea nu trebue să vorbească nu numai despre cele trecătoare, *dar nici chiar despre cele duhovniceşti*. Iată slava ei; iată cumpătarea ei; iată ceia ce o împodobeşte mai mândru decât vestmintele. De se învestminteează cu această podoabă, va ajunge să-şi facă rugăciunile ei cu desăvârşită bună cuviință.

„Eu nu îngăduesc femeii să învețe pe altul", zice Apostolul. Ce urmare are acest cuvânt? Foarte mare. Apostolul vorbeşte despre tăcere, despre sfială, despre bună cuviință. El nu îngădue femeilor să vorbească. Şi voind să le taie orice ispită de vorbă, le opreşte chiar şi să învețe pe altul. Insă le hotărăşte rânduială de ucenic. Făcând aşa, ele mărturisesc supunere. Firea lor e vorbăreață, aşa, el le-o struneşte în toate chipurile.

„Adam — zice Apostolul — s'a zidit întâi, apoi Eva. Şi nu Adam a fost amăgit: ci femeia, amăgită fiind, s'a făcut călcătoare de poruncă". Oare, priveşte aceasta pe femeia de astăzi? Negreşit, bărbatul s'a zidit întâi: această superioritate Apostolul a arătat-o şi în altă parte, când a zis: Şi nici n'a fost zidit bărbatul pentru femee, ci femeia pentru bărbat" (I. Cor. XI, 9). De ce aceasta? Fiindcă bărbatul se cuvine să fie în rândul întâi, pentru această pricină întâi şi apoi din pricină a ceia ce s'a petrecut: *Odată a povățuit femeia pe bărbat şi a răsturnat totul; iar bărbatul făcându-se din pricina ei vinovat neascultării*. De aceia şi Dumnnzeu a spus-o, fiindcă ea şi-a întrebuințat rău autoritatea sau, mai bine, egalitatea de ranguri: „Tu vei fi supusă bărbatului tău", zice Scriptura (Fac. III. 16); şi acest cuvânt n'a fost niciodată rostit înainte de căderea în păcat.

Dar, putea-s'ar zice că Adam n'a fost amăgit, că fără de aceasta n'ar putea fi socotit ca neascultător? Femeia zice: „şarpele m'a amăgit" (id. 13), însă Adam nu zice: „Femeia m'a amăgit" ci: „femeia mi-a dat din pom şi am mâncat" (ib. 12). Crima, de a fi amăgit de o ființă de aceiaş fire şi de acelaşi neam, nu este asemănătoare cu aceia de a fi amăgit de un dobitoc, de un rob, de o ființă inferioară prin firea ei. Aceasta este adevărata amăgire. Astfel dar, Apostolul zice, că Adam n'a fost amăgit, în comparație cu femeia; fiindcă ea s'a lăsat înşelată de un rob, de o ființă de o fire inferioară, pe când el a fost amăgit de o ființă liberă. Şi nu despre Adam s'a scris: Şi a văzut femeia că bun este pomul de mâncare, şi luând din rodul lui, a mâncat şi a dat şi bărbatului său... (Id. 6). Aşa că bărbatul nu din poftă rea a păcătuit, ci numai din bunăvoință către femeia sa. *Deci, odată a învățat femeia pe bărbat şi a încurcat total.* De aceia şi Apostolul zice: „ea să nu învețe pe altul".

*) Acest articol este reprodus din „Glasul Monahilor", Nr. 257, din 15 Martie 1931 şi este potrivit de a lumina pe aceia cari se luptă pentru dreptul femeilor.

Ce scrie un francez despre împrumutul român.

In marele cotidian parizian „L-ami du Peuple" din 28 Martie 1931, găsim următorul articol de fond, pe care-l traducem în întregime:

Pentru protecția economiei.

Imprumutul român

Operațiunile suspecte ale finanței internaționale atotputernice la Quai d Orsay. (Ministerul de externe francez. Nota traducătorului).

Prietenia noastră pentru România nu trebuie să ne împiedece să spunem ceiace gândim despre noul împrumut român, pe care „Ranque de Paris" şi „Pay Bas", să pregătesc a lansa pe piață şi de care să fălea fără măsură, acum câteva zile, de a-i fi ştiut negocia realizarea *„spre satisfacția tuturora"*.

Noi credem, cu totul contrar, că aceasta operație financiară, aşa cum este concepută, nu satisface în realitate, nici de cum România, care n'are îndatorirea de a ne satisface pe noi înşine şi că Națiunea Română, ca şi economia franceză, sunt destinate a fi egal exploatate şi înşelate în folosul celui mai mare profit al băncilor internaționale: „Deutsche Bank und Discónto Gesellschaft", grupul „Krueger şi Toll", „Dresdner Bank", „Banca Mendelsohn", „National City Bank", şi deasemeni „Banque de Paris et des Pays Bas", asociată în aceasta emisiune şi cari nu caută, după obiceiul lor, decât cinicile lor avantaje imediate. Fără nici o grijă de ceia ce se va întâmpla, ca urmare a împrumutului, pe care l-au patronat.

In adevăr, niciodată, împrumutul

BCU Cluj / Central University Library Cluj

internaţional, nu seamănă a fi fost conceput cu un mai complect dispreţ de menajament, dator împrumutătorului, nici cu o indiferenţă totală a siguranţei la care au dreptul împrumutătorii. Niciodată, o naţiune având nevoie de bani, nu s'a văzut impusă la condiţii mai tari şi mai oneroase, niciodată, eventualele subscripţii n'au avut mai puţine garanţii, în ceeace priveşte înapoiarea viitoare a capitalului, pe care sunt chemate a-l împrumuta.

N'am uitat stima pe care o datorăm României, simpatia pe care ne-o inspiră, recunoştinţa pe care i-o păstrăm pentru ajutorul pe care ni l-a dat în timp de războiu, toate legăturile de sânge, şi de amintiri ce ne unesc cu ea, decât pentru a constata, că trece printr-o fază critică şi că situaţia sa economică este foarte greu atinsă.

Principalele sale bogăţii, petrolul şi grâul, suferă zdrobitoarea concurenţă a dumpingului rusesc.

Exportatoare, înainte de războiu, a 150.000 vagoane de grâu, ea nu mai exportă decât foarte puţin astăzi, din cauza repercusiunilor agricole şi sociale ale reformei agrare.

Bugetul ei este în deficit şi ministrul ei de finanţe, M. Popovici a pronunţat în această privinţă, aceste grave cuvinte ce urmează:

„Eventualitatea unui deficit poate îngrijora în timp normal, când deficitul poate fi uşor acoperit printr'un împrumut extern sau intern, ia însă un caracter de catastrofă în timpul crizei, când împrumuturile sunt greu de realizat şi lovesc grav creditul general al statului".

„Un împrumut, care loveşte grav creditul general al statului", — ce înseamnă, decât, că condiţiile sunt umilitoare, uzurpătoare şi ruinătoare pentru ţară, care se vede silită a-l contracta?

Acesta este ajutorul financiar, pe care trebuie să-l dăm unei ţări amice înstrămtorate?

Dacă în adevăr, guvernământul francez, găseşte oportun şi de bună politică, de a consimţi la un împrumut pentru România, — fie!

Dar aceasta trebuie să fie evident, pentru a-i întinde o mână generoasă şi frăţească. Nu poate fi pentru zugrumarea sa financiară datorită unei sarcini imense, cum o fac usurpatorii, cari îi impun condiţii ruinătoare sau cheltuieli zadarnice ce decurg din el.

Ori cari sunt condiţiile, negociate în numele Franţei, de „Banque de Paris et des Pays Bas"?

Imprumut de 575 milioane, în obligaţiuni á 1000 franci, emise, se zice á 865 franci, cu o dobândă de 7 şi jumătate la sută, plătibile á 1000 franci, prin amortizare, în 40 de ani.

Dacă ţinem cont de prima de amortizare şi de comisionul bancar care trebuie să fie circa 20%, iată dobânda ordinară a „Banque de Paris et des Pays Bas", — am văzut-o pentru împrumutul Maroco-ului de 5%, în 1904 şi a celui din San-Paulo, — ajungem la concluzia, că dobânda reală ce reese pentru România este de *mai mult de 10 la sută.*

Banca intermediară, încasează fără riscuri, un asemenea frumos acont de mai mult de 100 milioane, care-i permite să se asigure destul de îndatoritor.

Dar, este o ţară mai încercată de războiu, ca România, mai zdruncinată social de reforma agrară, al cărei buget este în deficit şi ale cărei export principal este paralizat de concurenţa sovietică, care să fie în măsură a suporta asemenea suprasarcini financiare, a face faţă la asemenea dobânzi grele şi a amortiza datoria sa în 40 ani, în timp ce a şi cerut o reducere de 60%, pentru împrumutul de înainte de războiu, în detrimentul micilor economii franceze?

Pusă chestiunea în aceşti termeni, înseamnă a ne indica răspunsul cu destulă claritate.

Pricepem mai bine dealtfel, recenta *revocare a guvernorului Băncii Naţionale a României şi înţelegem deasemeni, că ministrul de finanţe M. Popovici, s'a gândit să demisioneze.*

Dar pentru ce, le vom zice, au contractat un asemenea împrumut?

Noi răspundem, că este o operaţie de profit pentru finanţa internaţională, care a ştiut să foţeze mâna României şi a Franţei!

Pe a României pentrucă îi remisese importante avansuri, mai ales de grupul „Krueger şi Toll" şi „Banque de Paris et des Pays Bas" şi o punea în neputinţă de a le înapoia.

Foarte natural, pentru aceasta s'au gândit la economia franceză şi deaceea, acest împrumut serveşte în parte, a înapoia marilor bănci internaţionale avansurile lor uzurare şi în parte pentru a finanţa „Creditul Agricol Hipotecar al României", unde regăsim, natural, asociate, „Deutsche Bank und Diskonto Gesellschaft" şi „Banque de Paris et des Pays Bas" !!!

Fie! — vom zice, iată se explică pentru România. Dar pentru Franţa, cum angajează ea din nou economia sa în condiţiuni aşa de hazardate pentru siguranţa ei?

Cum a încuviinţat guvernul un asemenea împrumut?

Formula pe care cetitorii noştri o cunosc destul de bine este singura explicaţie: este încă o lovitură a „marilor bănci foarte puternice, într'un stat foarte slab".

Ele sunt acasă la Quai d-Orsay (ministerul de externe). Acolo ele comandă cu o autoritate absolută! Dl Briand şi suita sa sunt la..... plecăciunea lor şi acoperind cu aşa zisa politică a păcii, toate combinaţiile lor turbure şi profitabile.

Astfel se explică toate amărăciunile trecute ale economiei noastre înşelate şi condamnabila inerţie a diplomaţilor noştri în faţa răilor noştri platnici.

Astfel se prepară, auziţi, noi amărăciuni viitoare şi apropiate, din care nefericita noastră economie, întotdeauna jăgmănită, este chemată să facă toate concesiunile.

* * *

Fără comentar. *S. Ionescu.*

Onoraţii abonaţi sunt rugaţi să achite abonamentele restante.

Luptăm cu mari greutăţi şi suntem avizaţi la sprijinul abonaţilor. Fiecare să-şi facă datoria achitându-şi neîntârziat datoria ce o are la foaie.

Reclama este
Sufletul Comerţului.

Citiţi şi răspândiţi
„SVASTICA BANATULUI"

Din viaţa satelor noastre.

Nadăş. Duminecă 22 Martie s'a ţinut şedinţa cercului cultural învăţătoresc în localitate. Au participat învăţătorii din comunele Stanciova, Herneacova, Hodoş, Sălciva-Nouă şi Nadăş,

La ora 9½ toţi au participat la Sft. Liturgie care a fost săvârşită de preoţii Albani şi Giulvezan, iar răspunsurile au fost date de corul bărbătesc din loc, bine instruat de către D-l Luţai Aurel şi format numai din ţărani ascultători şi harnici.

După liturghie a urmat şedinţa intimă, unde învăţătorul local D-l Ciudin Mihai a avut o lecţie de istorie cu clasa II despre Petru Rareş bine reuşită, iar disertaţie a avut D-l Nedelescu Nicolae, despre Primele săptămâni de şcoală în clasa I care s'a desbătut cu mare interes.

După masă a urmat şedinţa poporală la ora 3 fiind deschisă de D-l Preşedinte după care a urmat conferinţa ţinută de învăţătorul Ioan Crama despre „desvoltarea spiritului de jertfă" susţinută cu dragoste de cauză.

D-l revizor, A. Gh. Sida a vorbit despre "Insemnătatea cercurilor culturale", îndemnând pe ţărani a lua parte în totdeauna la ele şi a da copiii la şcoală arătând răul ce-l fac părinţii îndărătnici.

Recitările de poezii, cântările şi piesa de teatru executate de copii sub supravegherea harnicului învăţător Ciudin Mihai, care îşi pune toată silinţa pentru a face din micile vlăstare adevăraţi oameni folositori patriei.

Apoi au urmat cântări pe cor bărbătesc, executat de corul din loc lăsând în sufletele tuturora o impresie plăcută şi neaşteptată dela un cor de ţărani. După terminarea programului părintele Albani aduce mulţumită tuturora prin cuvinte foarte frumoase.

Cu ocaziunea serbării acesteia s'a putut vedea dragostea ce o are populaţia din Nadăş, prin numărul de populaţie ce au asistat la Sft. Liturgie şi la serbarea şcolară, pentru Biserică şi Şcoală, şi lasă o adâncă impresie în sufletele tuturora şi nu poate fi o mai bună răsplată pentru învăţători şi preoţi. Dar nu se putea ca să treacă şi o serbare aşa de frumoasă fără ca jidanul Iosif Gutfrend să nu facă vre-o ispravă. Şi iată care este: Pe când toţi erau în biserică şi ascultau Sft. slujbă, jidănuşul a dat să bată toba prin sat — fără ştirea primarului — că îşi vinde tot „tăndlăraiul" ce posede. Vezi aceasta nu se putea face cu o zi înainte şi trebuia făcută chiar în ziua cea mai fericită pentru populaţia din loc. Această dorinţă a jidanului de a strica serbarea nu i-a reuşit căci oamenii din Nadăş, sunt creştini buni cu frica lui Dumnezeu şi în loc ca să meargă ca să-i cumpere zdrenţele lui au mers dela mic şi până la mare la biserică şi la şcoală ascultând slujba şi poveţele.

Bravo ţie jidane căci nu ţi-a reuşit să faci nici un geşeft în ziua asta.

Nic. Chevereşan.

Mesajul cuziştilor din Elveţia

Mesaj al organizaţiei „RES HELVETICA" către prietenii săi din L. A. N. C., viteţilor conducători ai mişcărei anti-iudeo-masonice române, străluciţilor redactori ai publicaţiilor naţionaliste-creştine din România:

Cu prilejul aniversării voastre vă trimitem urările cele mai sincere şi cele mai vii felicitări ale noastre.

„Res Helvetica", grupare naţionalistă elveţiană, se bucură cu gândul la opera curagioasă şi înţeleaptă pe care voi o îndepliniţi.

Numai continuând această luptă comună, fiecare pentru naţia sa, vom putea lămuri politica ţărilor noastre şi vom munci pentru adevărata unire, creştină, a diferitelor naţionalisme europene.

Res Helvetica
Geneva (Elveţia)

Corpul Portăreilor Tribunalului Timiş-Torontal.

No. 1448/930.

PUBLICAŢIE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul Portărel aduc la cunoştinţă publică, că în urma Decizului de ordonare No. 5252/928 şi decizului de delegare cu Nr. G. 1.125/930 al judecătoriei I. Urbană Timişoara, în favorul lui Iosif Oszter reprezentat prin Dr. Juliu Luchiu avocat din Timişoara, pentru suma de 2827 Lei capital, interese de 12% dela 3 Ianuarie 1930 şi pentru spese în 662 Lei, deja stabilite şi cele ce se vor mai stabili, se fixează termen pentru efectuarea Licitaţiunei pe ziua de 28 Aprilie 1931 ora 11 a. m. în Timişoara II. Str. Badea Cârţan Nr. 2—4, pe când şi unde se vor vinde prin licitaţie obiecte sequestrate şi anume: dulap, oglindă, canapea, etajiera, maşină de cusut, nopitere, lampa etc. preţuite în 3950 Lei,

Timişoara, la 8 Aprilie 1931.

Portărel.
Indescifrabil.

CINEMA:
CINEMATOGRAFUL CAPITOL.
Dela 18. Aprilie
TELEVIZIUNE
Mare şlager film operetă-revue cu scene colorate. Cu renumiţi stari americani din Music-Mall.
MARY EATON — EDDIE CANTOR — HELEN MORGAN
CINEMATOGRAFUL APOLLO.
Dela 18. Aprilie
100% film vorbitor german
EL SAU EU
Excelentă dramă de aventuri cu simpaticul HARRY PIEL în rol dublu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Tiparul Tipografiei Diecezane Arad.